

moeten zijn het geheel der uit de officieele stukken reconstrueerbare eigenlijke oorzaken der geslagen breuk;

2e. dat de gedachtenwisseling voorhands alleen schriftelijk geschiedde, en door beide partijen gepubliceerd en in de kerkelijke archieven gedeponeerd worde".

Terwijl de te benoemen deputaten zelfs bij voorbaat gemachtigd werden om, indien zij dat in verband met den gang van de samenspreking noodzakelijk achtten, de noodige stappen te doen welke tot de samenroeping van een vervroegde synode zouden kunnen leiden.

Het was een indrukwekkend moment toen de voorzitter der synode, nadat de beslissing gevallen was, aldus sprak:

"Zoo is nu in de vergadering van deze Synode een zeer gewichtige beslissing gevallen. Ik weet niet goed, wat ik, onder den indruk van dit besluit, zal moeten zeggen. Onwillekeurig dringen zich gedachten aan ons op, als we denken aan wat we samen hebben doorgemaakt, in de dagen toen we tot den strijd gedwongen werden. Ik wil alleen zeggen, gedachtig aan het spreken over eenparigheid: Wij hadden vandaag eenparigheid door Gods genade. Wij hebben met elkaar gesproken en voor het aangezicht van den Heere geworfeld om gehoorzaam te mogen zijn, zóó, dat het vleesch tot zwijgen werd gebracht en de Naam des Heeren zou verheerlijkt worden. We zien, dat in deze beslissing met groote kracht spreekt het: „Gij zijt ons onvergetelijk". Inderdaad: in dit alles spreekt het broederhart dat pijn heeft en treurt om hen, met wie we onder één dak hebben gewoond. Hier was de profetische broederhand die zocht broeders, die ons hebben uitgestooten, een woord dat roept om het hart van de anderen. En we leggen alles neer aan de voeten van Hem, den Koning der Kerk, en bidden dat Hij dit pogen der liefde moge zegenen".

En De F. de Vries sloot zich als volgt bij hem aan:

"Van de zijde van de Synode van Utrecht, of van haar moderamen is destijds ongeveer 't volgende aan de Kerken geschreven: Uit alles blijkt, dat Prof. Schilder meer zijn eigen recht op het oog heeft, dan het heil der Kerken.

Indien ooit, dan zou Prof. Schilder bij de behandeling van deze zaak in de Commissie of ter Synode, gelegenheid hebben gehad zichzelf en zijn „gekrentheid" naar voren te schuiven. Met groote dankbaarheid aan den Heere wil ik er op wijzen, dat Prof. Schilder de genade heeft ontvangen, en in de Commissie en ter Synode, het hem geschiedde onrecht niet naar voren te laten komen, maar alleen te zoeken het heil der Kerken.

Ik herinner aan één uitspraak van Prof. Schilder in de openbare zitting: „indien het komt tot gedachtenwisseling, zullen we 't heel weinig hebben over de geschorsten, en evenmin over de schorsingen, maar heel veel over de kerkrechtelijke theorieën, die achter deze schorsingen liggen".

Tegenover de publieke smaad, is het mij een behoefte hier openlijk dank aan den Heere uit te spreken, voor deze houding van Prof. Schilder.

En daarna is het begonnen.

Getrouw aan hun opdracht vroegen onze deputaten allereerst een schriftelijke situatietekening.

Ze mochten en konden niet anders. Waren ze niet als alle deputaten alleen maar knechten van hun principaal, de synode? Waren ze niet geroepen om stipt haar opdrachten uit te voeren?

Bovendien: ze stonden in den ernst en verantwoordelijkheid van mannen, die in Christus' kerk tot spreken en handelen geroepen zijn en tot iederen prijs de wet en den stijl der kerk hadden te bewaren!

Men kan telkens merken, dat men dit vragen om een situatietekening niet verstaat.

Toch is deze zaak zeer eenvoudig!

In 1944 smeden de synodocratische kerken met glasharde woorden iederen hand met onze kerken radicaal door.

In 1946 klopten ze zelf aan onze deuren en vroegen om een onderhoud.

Was er toen een andere mogelijkheid dan aan deze kerken het eerst het woord te geven, om te zeggen wat ze op het hart hadden?

Kon men toen iets anders doen, dan — onder bereidverklaring om ook zelf op vragen te antwoorden — beginnen met deze kerken de gelegenheid te geven om te zeggen waarom ze nu wilden spreken; om mee te deelen welke verandering er in haar visie op, haar houding ten opzichte van leerbesluiten, schorsingen was ingetreden, tengevolge waarvan ze nu in Christus' naam met ons in contact wilden treden?

Als ze over de eigenlijke kwesties nog niet zoo dachten als in 1944 dan was immers ieder gesprek zinloos!

Maar mocht het felt, dat men serieus samenspreking vroeg oot anders geïnterpreteerd worden dan dat er inderdaad verandering van gezindheid was ingetreden en men tengevolge daarvan contact zocht?

Wie deze situatie doorziet zal ook aanstonds verstaan, dat onze deputaten geen vragen aan de synodale deputaten konden stellen omtrent een eventuele, bij hen plaats gegrepen hebbende verandering van inzicht en gezindheid.

Het zou lomp en grof en stijlloos zijn geweest als onze deputaten aan de synodale vragen zouden hebben gesteld als: denkt U nog niet zoo over de leerbeslissingen, schorsingen, uitstootingen als voor twee jaar?

Men vergeet niet dat deputaten, deputaten van Christus' heilige kerk zijn!

Neen, het enige wat onze deputaten daarom mochten, konden en moesten doen en gelukkig ook trouw hebben gedaan is het aandringen op een schriftelijke situatietekening!

Zij moesten aan hen, die om een onderhoud vroegen, het eerste zakelijk — en dan schriftelijk vastgelegde — woord laten.

Terwijl onze deputaten aan het worstelen waren om de simpele, allereerst noodzakelijke regeltjes schrift los te krijgen, waarna het gesprek mondeling zou kunnen worden voortgezet, stond de kerkgeschiedenis niet stil!

Na de buitengewone synode van Utrecht, gehouden in

1946, welke van onze kerken een samenspreking vroeg, kwam in 1947 de synode van Zwolle samen.

En ook daar kwam natuurlijk weer de heele zaak van leerruitspraken en schorsingen aan de orde!

En wat zei deze synode?

„Dat de meening als zou uit de vervanging van de uitspraken van 1905 en 1942 blijken, dat de Synode van 1943—45 eischen heeft opgelegd, die te ver gingen en dus concrete schuld op zich zou hebben geladen, onjuist is, aangezien in 1946 de zakelijke inhoud der vervangen uitspraken is gehandhaafd.....".

Dat is duidelijke taal!

De synode van Zwolle sprak uit:

Ten aanzien van de leer zijn we in niets gewijzigd!

Ten aanzien van de schorsingen en afzettingen zijn wij ook in niets veranderd.

Wat onze kerken in 1944 spraken en deden is nog ten volle van kracht.

En zoo bezwoeren de synodocratische kerken tijdens de op hun eigen verzoek geopende onderhandelingen met onze kerken al wat zij vroeger hadden vastgesteld.

En onderwijl ploeterden de deputaten verder.....

Na „Zwolle" kwam de „oecumenische synode" van Grand Rapids in 1947.

De synodocratische kerken brachten daar „de kerkelijke moeilijkheden in Nederland" per instructie ter tafel. Blijkens de acta heeft Prof. Berkouwer deze zaak toen toegelicht. Informaties van „de andere zijde" had men blijkbaar niet nodig. En tenslotte gaf deze „synode" als haar oordeel te kennen, „dat de „Verklaring van 1946" in overeenstemming is met de Schrift en de Geloofsbelijdenissen" (Acta art. 89).

Van eenige wijziging van inzicht, van eenige verandering van gezindheid bij de gebonden kerken bleek dus weer niets. Integendeel, de synodocratische kerken lieten tijdens de onderhandelingen met onze kerken haar dogmatische brouwsels door zooveel mogelijk menschen en kerken als deugdelijk en goedijken!

En intusschen ploeterden de deputaten verder.....

En nog is het einde niet!

Er kwam een nieuwe synode van de gebonden kerken. Die van Eindhoven. En ook op die synode klonk weer de roep om recht te doen aan de geschorsten, om herstel van geschonden recht. Maar ook deze synode stak geen vinger uit om de steeds voortdurende rechtskrenking op te heffen en de kloof, die haar voorgangers dwars door het volk des Heeren sloegen, zakelijk en feitelijk te overbruggen.

En intusschen ploeterden de deputaten verder.....

Terwijl zoo de kerkgeschiedenis — en daarin ook het geworstel van onze deputaten om een schriftelijke situatietekening te bemachtigen — haar snellen loop nam, werd het hoe langer hoe duidelijker wat de deputaten van de overzijde eigenlijk wilden, vanuit welke visie op de kerk en haar vormgeving zij spraken en handelden.

Men kan deze houding niet scherper belichten dan door zich te realiseren op welke wijze men naar Gods wil in de kerk moet leven, spreken, handelen.

De eenig goede houding is deze, dat men ziet, beleeft, ervaart, beeft, dat de kerk volstrekt en alleen de zaak, het eigendom van onzen Heere Jezus Christus is. Dat ze zijn eigendom, zijn glorie, zijn heiligheid is, waarover Hij alleen alles te zeggen heeft. We leven in de kerk onder hoogspanning. Alles wat we aanraken is heilig. We wonen daar bij een verterend vuur.

Indien men daar iets van beseft, heeft men bij ieder woord, dat men in de kerk spreekt, bij iedere handeling welke men daar verricht. Het is alles zóó groot, zóó geweldig, zóó vreeselijk wat men daar zegt en doet! Wie in de kerk handelt, moet sterk leven uit het oude woord: Wees niet te snel met uwen mond, en uw hart haaste niet een woord voort te brengen voor Gods aangezicht; want God is in den hemel en gij zijt op de aarde; daarom laat uwe woorden weinig zijn! (Pred. 5:1).

Daarom dreunde het door alle hemelen en alle krochten der hel, toen de meeste vergadering in Christus' kerk, onder aanroeping van den naam des Heeren, haar woorden als Goddelijke waarheid op de zielen bond en een aantal broeders onder het harde vonnis van revolutie, kerkcheuring, multerij en woordbreuk uit het ambt joeg.

Daartegen hebben we ons toen verzet — om Gods wil! We hebben die woorden en vonnissen verworpen, radicaal en voorgoed, omdat ze niet van Christus waren! Omdat ze zijn kerk verwoestten. Omdat ze zijn toorn gaande maakten! Omdat we trouw wilden zijn aan onzen Heer en Heiland óók en vooral in ons ambt.

En zoo kwam de zaak tusschen de uitwerpende synodes en wie haar volgen en hen, die zich vrijmaakten ontzaglijk scherp te staan!

Ze werden voor Gods aangezicht gewikkeld in een rechtsgeding van den allerhoogsten ernst!

ZIJ zworen (althans officieel): om Christus' wil, om de redding van zijn kerk, om het heil van zijn duur gekochte volk, om de eere van Gods Naam, maken we leerbesluiten, schorsen we en drijven we uit.

WIJ zworen: om Christus' wil verwerpen we met hart en ziel, in woord en werk, eens en voor altijd uw kerkdecisies en uw vonnissen. We maken ons daarvan voor Gods aangezicht en om Zijnentwille vrij!

Dat is het rechtsgeding waarin de synodale en de vrijgemaakte kerken betrokken zijn.

In dat huiveringwekkend ernstige rechtsgeding heeft de synodale gemeenschap allen gebracht.

Zij begonnen met hun eeden, hun uitroepen dat ze in deze dingen zich van de leiding des Geestes bewust waren. Zij spraken toen en zoo over zware zonden. Zij smeekten en riepen op tot zmeeking om Gods zegen over geschiedde tuchttoefeningen. Zij riepen het ten aanhoore van den eeuwigen, heiligen God en alle duivelen de haar volgende kerken luide toe: ontvangt deze geschorste en afgezette mannen om der wille van Christus toch nooit, nooit „als wettige ambtsdragers in Gods kerk".

En zij hielden dat — ten minste officieel! — tot op den huidige dag vol.

Inderdaad: in dit rechtsgeding, dit twistgeding zijn synodalen en vrijgemaakten betrokken.

De eersten begonnen er mee.

Zij hebben het bij God aanhangig gemaakt en laten het, althans officieel, nog steeds op Gods rol.

De vrijgemaakten werden er huns ondanks in letterlijkken zin bij gesleept.

En nu staan ze huns ondanks óók in dat twistgeding voor hun heimelischen Vader en zeggen: Neen, Vader, om Uwentwil en om der wille van Uw kerk zeggen we neen tot wat zij, die zich tot onze wederpartijders maakten, in Uw Naam tot ons spraken.

En zie, nu is dit het verbijterende: in deze onbeschrijfelijk ernstige situatie, die — ik zeg het nog eens — door de synodale gemeenschap werd geschapen, komen nu de deputaten, d.w.z. de boodschappers, de knechten, van deze gemeenschap tot onze deputaten en zeggen: Als officieele vertegenwoordigers van „onze" kerken zeggen we tot u als officieele vertegenwoordigers van „uwe" kerken: gij, die door onze kerken nog steeds officieel scheurmakers en revolutionairen wordt genoemd, zijt ons geliefde broeders in onzen Heere Jezus Christus. Als zodanig willen wij U om een ronde tafel ontvangen en als zodanig willen we met U handelen en samen bidden. En de „broeder", omtrent wien onze kerken ook in dit uur nog zeggen dat hij grove zonde doet, een revolutionair en een kerkcheurder is, mag ons dan in deze besprekingen leiden en ons allen voorgaan in den dienst der geboden, uit welken onze kerken hem ook vandaag nog in Gods naam uitstooten!

Het is mij een raadsel hoe mannen, die iets van de kerk en haar heiligheid zien en er voor beven, zóó kunnen doen!

Wat is dan toch in hun hart de kerk van Christus en wat zijn voor hen de eeden, die deze kerk spreekt?

Maar in deze misère en mist is één ding duidelijk: indien onze deputaten op dezen voorslag waren ingegaan, of indien onze kerken zich daarvoor hadden laten vinden; dan zouden ze den ernst van het conflict hebben verloornd;

dan zouden ze de kerkelijke eeden hebben gebagateliseerd;

dan zouden ze een nederlaag in de geestelijke worsteling hebben geleden nog voordat ze gestreden hadden;

dan zouden ze den weg, welke naar een werkelijk herstel van de breuk leidt, hopeloos hebben gebarricadeerd;

dan zouden ze demonstreeren dat ze er niets van hebben gemeend toen ze om Christus' wil den strijd tegen de synodale gemeenschap hebben gehaat in plaats van liefgehad;

kortom: ze zouden de zaak van Christus' kerk hebben verraden.

En wat zou de amersfoortsche synode nu nog hebben kunnen doen?

Er zijn allerlei suggesties gegeven.

Deze synode zou op korten termijn alsnog en voor het laatst de gewenschte situatietekening van de synodale deputaten kunnen vragen.

De synode zou aan eigen deputaten opdracht kunnen geven om éénmaal — zonder gemeenschappelijk gebed — met de synodale samen te komen om hun mondeling te verzoeken de situatietekening te willen geven.

De synode zou aan de synodale deputaten een aantal zorgvuldig opgestelde vragen schriftelijk kunnen doen toekomen met verzoek daarop spoedig antwoord te geven.

Wie evenwel, lettend op de heiligheid van 's Heeren kerk en de door de synodes van 1943/45 en volgende jaren geschapen situatie, deze suggestie overweegt, zal spoedig inzien dat het niet geoorloofd was op één van deze series in te gaan.

Want vooreerst hadden deze deputaten hun laatsten brief geschreven met de bedoeling dat, deze aan de synode zou worden bekend gemaakt en daarin hadden zij 't boven reeds besproken voorstel gedaan. Wat deze deputaten wilden en naar hun eigen mededeeling in opdracht van hun synode moesten doen was derhalve volkomen bekend. En daarmee had nu de synode te maken.

Maar bovendien: Deputaten zijn knechtjes van de hem deputerende synodes. En deze synodes hadden éénmaal (Zwolle 1947), tweemaal (Grand Rapids 1947), driemaal (Eindhoven 1948) met alle kracht gezegd: wij zijn nog in niets veranderd. Wij handhaven de woorden en daden van 1944 en 1945 nog volledig. De situatie ten opzichte van u zien wij als nog volkomen ongewijzigd! Weinu — zou het dan goed, stijlvol, kerkelijk geweest zijn aan de deputaten — de knechten — van de synodes, welke zoo krachtig zeiden: wij zijn dezelfde gebleven — alsnog te vragen: maar zijn Uw principelen werkelijk niet veranderd? Denken zij echt over die voorbijgegaane geschiedenis zóó als zij het nu driemaal achtereen hebben gezegd?

Ieder voelt: dit gaat niet, dit zou immoreel zijn. Een kerk is nu eenmaal geen markt!

En zoo is het eind bereikt van den moeilijken deputatenweg.

De hoop, welke de synodale kerken in 1946 verwekten en die ons er toe bracht de aanvraag om een samenspreking zoo serieus op te nemen, is vervlogen.

Het enige wat uit al de woorden van de synodale deputaten te voorschijn kwam was een poging om van de zaken der kerk één persoonlijk zaakje te maken met volkomen negatie van het ernstig kerkelijk geding, dat zij zelf hadden geopend.

Laten de kerken zich nu met alle kracht werpen op haar taak van prediking, catechisatie, huisbezoek. Al te lang zijn ze opgehouden door al dat vermoelende, uitstijloze gepraat en geconferere.

Laten zij, die de genade ontvingen om te kunnen breken met wat de kerk van Christus moet schenden nu als één man alle „synodalen" toeroepen, dat zij in 's Heeren naam alle ergernissen, in 1944 en volgende jaren onder Gods volk geworpen en die door Christus worden verfoeid, weg te doen. Dat is de simpele eisch waarmee God tot hen komt en die wij moeten aandrigen!

Als dat gebeurt zal God wonderen doen.

Dan zal ook de ware eenheid geschonken worden aan allen, die den Heere in waarheid liefhebben — en dat: als in den slaap.

C. V.

Een  
Rech

Wie  
zal mis  
te den  
n.l. d  
digheic  
Inde  
En dan  
ralle  
heeft  
heid C  
Ever  
ponti  
fout.  
En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).

En  
stemm  
niet be  
het w  
in be  
zullen  
heid G  
heid C  
wordt  
stuiten  
van he  
dien P  
bedrijv  
toorn".  
weerge  
Maar  
gevalle  
werp.  
En  
zinsne  
woord  
functie  
matics  
en „to  
ding t  
Ande  
digheic  
lijdende  
Miss  
leding  
om w  
wij ke  
Nu  
Rom. 1  
dig  
v a a  
hij a  
n.l. ru  
Om  
tegena  
omslac  
voorta  
zijn ee  
duiden  
in zijn  
tieve  
lijk zij  
een pr  
dig")  
gankel  
Wat  
ontleer  
26 van  
misker  
gestel  
„Nu  
dachte  
beheer  
zonder  
God d  
dat di  
om iet  
loovig  
Ook  
verwij  
dicatie  
eerstg  
Om  
dit arg  
versch  
neer h  
komt.  
de but  
lezen v  
is het  
hebbet  
me n  
de ech  
Gods).